

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VI. Missos Dominicos Reges mittebant per provincias, qui canonum & legum executioni invigilarent. Regia auctoritate quæ corrigenda erant, cum Episcopis corrigebant. In eo negotio Rex Episcopis ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

sticus vires ordinis sui obtinebit, & impudentia quorundam superborum Clericorum, que passim auctoritate canonica calcata, auribus imperialibus molestiam ingerit, cessabit, & impunitas diversorum flagitorum, qua locum delitescendi nunc habet, non habebit, & alia multa que hactenus fecus quam ecclesiastica disciplina docet incesserunt, ordinem suum Domino auxiliante servabunt. Sanè canones spreti erant, eo quod synodo provinciae non aditâ, contra praescriptum Concilij Francofodiensis & Antiocheni, Clerici ab Episcopo damnati Regem adibant. Ceterum post aditam synodus provinciae, liberum erat cum literis Metropolitani ad Principem accedere.

V.I. Non est autem existimandum solis Presbyterorum, Canonicorum, & monachorum judiciis vacasse summum Capellatum & Regis Consistorium. Etenim canonum executionem & Capitularium constitutionum ab Episcopis Princeps exigere solebat, delegatis per provincias viris consuliissimis, qui Missi Dominici vocabantur, quorum auctoritate, aut quæ per negligentiam peccata erant in canones, corrigebantur, aut si majorem operam desiderarent, ad Regem referebantur. Cum enim Princeps, eti canonum executor non esset, attamen exactor esse deberet, suam auctoritatem una cum episcopali adjungebat, ut coniunctis studiis, & communis opera, paterni canones servarentur. Qua de re serio monuit Episcopos Carolus Magnus in Capitulari Aquisgranensi, quo certa quedam Capitula e canonibus petita, servanda praescripsit Episcopis: *Vt magna devotionis studio hortentur & compellerent greges sibi creditos ut firma fide & infatigabili perseverantia intra paternas sanctiones se contineant. In quo operis studio, inquit, sciat certissime sanctitas vestra nostram vobis cooperari diligentiam. Quapropter & nos ad vos direximus Missos, qui ex nostris nominis auctoritate una vobis sum corrigenter que corrigena essent. Sanè munus Missorum eò se porrigebat, ut discimus ex Capitulari Ludovici Pij, ut si forte Episcopus aut Comes aliquid negligenter in suo ministerio egerit, per istorum admonitionem corrigitur.*

VII. Si auctoritatis istius rationem investigemus, ea erit in promptu Iustiniano, qui canonum custodiam Principibus commissam docuit. Eandem tamen sententiam illustrius & pro sua dignitate magnificentius expresserunt Reges nostri; que paucis explicanda sunt, ne quis in Capitularium electione impingat. Docet Ludovicus Pius in Admonitione generali ad utriusque ordinis homines, id est, Episcopos & Comites, Reges à Deo constitutos, ut Ecclesia & Regni

curam gerant; summam autem ministerij hujus ita in persona Regum consistere, ut divina auctoritate & humana ordinatione per partes divisum sit, Episcopis nempe & Comitibus, & unusquisque in suo loco & ordine partem ministerij regij habeat. Vnde apparet, inquit Ludovicus, quod ego omnium vestrum admonitor esse debeo, & omnes vos nosri adjutores esse debetis. Nec enim ignoramus quid unicuique vestrum in sibi commissa portione conveniat: & ideo pretermittere non possumus quin unumquemque juxta suum ordinem admonemus. Statim verò monet Episcopos ut in ministerio suo accuratè verlentur, & subjungit, ut quantum ad vestrum ministerium pertinet, nobis veri adjutores in administratione ministerij nobis commissi existatis, ut in iudicio non cōdemnari pro nostra & vestra negligentiā sed potius pro utrumque bono studio remunerari mereamur. Deinde Comites admonet ut vicissim partem ministerij sibi commissi fideliter peragant, hoc inter Episcopos & Comites discrimine constituto, quod illis à divino numine commissa sit ministerij sui cura, Comitibus verò ex regio mandato, ut docuit capite tertio. Eo enim sensu explicanda sunt illius capitinis verba, *divina auctoritate & humana ordinatione*, ut supra indicavi. Quare mirum nemini esse debet, si adeo diligenter rebus ecclesiasticis se Reges Francorum impenderent, cum eas ad ministerium suum pertinere existimatent; scilicet ut admonitores se præstant, quod Episcopi ministerium suum juxta canones peragerent, & in eo capite ministerij regij adjutores essent. Monitionis autem ea vis erat, ut effectus verba sequeretur, & pena in contumaces; quemadmonum videre est tum alibi, tum in hoc Capitulari, quo ministerij sui Comites commonentur, perinde ac Episcopi.

VIII. Milli autem Dominici summæ dignitatibus & prudentia viri, ex utroque ordine à Principe delecti, diligent inquirebant quid Episcopi, Abbates, Comites, & Abbatissæ per singulos pagos agerent, & undecunque necesse fuisset, tam regias, quam Ecclesiærum Dei iusticias, viduarum quoque, & orphorum, sed & ceterorum hominum inquirerent & persicerent; ut loquitur Flodoardus. Quæ ad Missorum legationem pertinerent, passim in libris Capitularium occurruunt: qui à Missis discurrentibus distinguendi sunt, quorum munus erat mandata Principis deferre per provincias. Missorum Dominicorum usus (qui unà cum Episcopis canonum executioni in parœciis & monasteriis invigilabant, aut Regem de contemptu monebant, ut ipse corrigeret perperam gesta) litibus illis obviavat ibat quæ hodie de canonum & au-

*Capitulare Aqui-
granense ap. 739.*

*Capitulare Lud.
ap. ann. 825.*

*Capit. l. 2. c. 2.
ē dīcī Capitulari.
Sed quoniam con-
placuitdine pro-
videntia nostra
mediocritatem ad*

*loc confinante,
familia sue tota
sicut & Regum
curva prima.*

*Capitulare Lud.
lau. a. 1. c. 2.*

T. 3.

*Sed quoniam
familiæ tota
miseria in mea
persuasione est
vestigata. Tunc
& diversa mali-
tate, & diversa
adversitate, ut
per partes diversas
officiorum, &
procuratorum, &
frumentorum, &
cetera, una
adversitate, &
habeat ipsa quan-
titate.*

c. 4.

*Capitulare Lud.
lau. a. 1. c. 2.*

c. 4.

*Deinde Comites
admonet ut vicissim partem mi-
nisterij sibi commissi fideliter peragant, hoc
inter Episcopos & Comites discrimine con-
stituto, quod illis à divino numine commis-
sa sit ministerij sui cura, Comitibus verò ex
regio mandato, ut docuit capite tertio. Eo
enim sensu explicanda sunt illius capitinis verba,*

divina auctoritate & humana ordinatione

c. 4.

ut supra indicavi. Quare mirum nemini esse

debet, si adeo diligenter rebus ecclesiasticis

se Reges Francorum impenderent, cum eas

ad ministerium suum pertinere existimatent;

scilicet ut admonitores se præstant, quod

Episcopi ministerium suum juxta cano-

nes peragerent, & in eo capite ministerij

regij adjutores essent. Monitionis autem ea

vis erat, ut effectus verba sequeretur, & pena

in contumaces;

quemadmonum videre

est tum alibi, tum in hoc Capitulari, quo

ministerij sui Comites commonentur, per-

inde ac Episcopi.

Flodoard. III.

R. 1. 1. 1. 1. 1.

P. 1. 1. 1. 1. 1.

Pr. 1. 1. 1. 1. 1.

Pr. 1. 1. 1. 1. 1.

461.

Capit. l. 2. c. 2.

alibi pater.

C. 1. 1. 1. 1. 1.

C. 1. 1. 1. 1. 1.

461.

Capit. l. 2. c. 2.

alibi pater.

C. 1. 1. 1. 1. 1.

461.